

Sevelsted: Det Lovforslag om de to Husmandskreditforeninger, som her foreligger til Behandling, er en Genganger, som vi ofte møder i den høje Rigsdag. Lovforslaget indfører ingen nye Bestemmelser, men tager udelukkende Sigte paa en Forlængelse af Gyldigheden af den Bestemmelse, der blev vedtaget ved Lov Nr. 278 af 28. November 1928 om Statens Rentegaranti for de 4½ pCt.s Obligationer, og en Forlængelse, som det ogsaa blev nævnt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, af Gyldighedsfristen for Vurderingsgrænsen og dermed de følgende Laanegrænser.

Hvad angaar Statens Rentegaranti for de 4½ pCt.s Obligationer, maa det vistnok erkendes fra alle Sider, at Landbrugserhvervet neppe nogen Sinde har arbejdet under vanskeligere Forhold end for Tiden, og da det maa befyrgtes, at Ophævelse af Statens Rentegaranti vil kunne føre til et yderligere Kursfald i Kreditforeningsobligationer og dermed til en yderligere Forværring af Forholdene for de mindre Landbrugere, for alle dem, der maa ty til Laanemarkedet, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Statens Rentegaranti forlænges til December Termin 1934, saaledes som Lovforslaget tager Sigte paa.

De Bestemmelser, der findes i Lovforslagets § 2, gaar jo ud paa Forlængelse af de gældende Vurderingsgrænsers Gyldighed for et Tidsrum af 3 Aar. Den nuværende Maksimumsgrænse for Vurderinger indenfor de tvende Husmandskreditforeninger er for Ejendomme med mindre Jordareal end 1 ha 16 000 Kr. og for de egentlige Husmandsbrug 20 000 Kr. Disse Vurderingsgrænser er gentagne Gange under Højkonjunkturerne i Krigsaarene blevet forhøjet, og ingen vil med Rette kunne nægte, at det var nødvendigt under disse Højkonjunkturer at sætte Vurderingsgrænsen betydeligt op, hvis Husmandskreditforeningerne paa forsvarlig Maade skulde kunne røgte de Opgaver, som var henlagt til dem. Men lige saa nødvendigt og naturligt det var, at man gik op med Vurderingsgrænsen under Højkonjunkturerne i Krigsaarene, lige saa nødvendigt og naturligt vil det være, forekommer det mig, at Rigsdagen nu tager op til en velvillig Overvejelse, om de høje Vurderingsgrænser, man den Gang gennemførte, nu ikke burde sættes ned igen. Nægtes kan det jo ikke, at Landbrugsejendommens, ogsaa de smaa Landbrugsejendommens, Værdi er raslet stærkt nedad i det sidste Aars Tid, og ingen kan desværre sige, om vi nu har naaet Bunden, eller om

vi maaske skal betydelig længere ned endnu. Under saadanne Forhold mener jeg, at det vilde være fuldt ud forsvarligt og ogsaa rigtigt, om Husmandskreditforeningernes Vurderingsgrænse blev sat en Del ned. I første Række tænker jeg her paa de Ejendomme, der har et mindre Jordareal end 1 ha. Af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, ser man da ogsaa, at Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg har anbefalet, at Vurderingsgrænsen for Ejendomme med under 1 ha Jordtilliggende sættes ned til 14 000 Kr., og saa vidt man kan se af Bemærkningerne til Lovforslaget, har denne Indstilling fra Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg været enstemmig, men Indenrigsministeren har jo ikke ment i det Forslag, han har fremsat, at burde tage Hensyn til denne Indstilling. Mit Parti er imidlertid af den Opfattelse, at saaledes som de økonomiske Forhold ligger i Landet, maa vi nu til at begynde at gaa nedad med Højkonjunkturerne Vurderingsgrænser, i det mindste for de Ejendomme, der har det lille Jordareal, men da det antageligt er et Spørgsmaal, som kan drøftes med større Udbytte i det Udvalg, som jeg formoder vil blive nedsat til Overvejelse af hele denne Sag, skal jeg paa nuværende Tidspunkt indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Pitzner: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa en Forlængelse af Gyldigheden af en bestaaende Lov, af hvis Gyldighed der tidligere gentagne Gange er sket Forlængelse. Som Forholdene ligger, kan vi fra mit Partis Side tiltræde Forslaget, som det foreligger her, og anbefale det til hurtig Fremme.

Andreassen (Forsinge): Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Vi havde troet, at dette Lovforslag, som gaar ud paa Forlængelse af Gyldigheden af en bestaaende Lov, kunde være gaaet igennem Tinget uden Udvalgsnedsættelse. Jeg forstaaer ikke, at man fra Partiet Venstres Side ud fra Forholdene, som de er i Øjeblikket, fremfører den Betragtning, at det vil være paa Tide at nedsætte de Takstgrænser, som i Øjeblikket er gældende. Jeg vil meget fraraade netop ud fra den samme Betragtning over Forholdene, som de er for Tiden, at røre ved disse Grænser, og derfor vil jeg paa mit Partis Vegne igen anbefale en hurtig Vedtagelse af Lovforslaget.